

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda laiendatud koosseisus)

24. oktoober 2006 *

Kohtuasjas T-274/02,

Ritek Corp., asukoht Hsin-Chu, Taiwan,

Prodisc Technology Inc., asukoht Taipei Hsien, Taiwan,

esindajad: advokaadid K. Adamantopoulos, V. Akritidis ja D. De Notaris ning hiljem advokaat K. Adamantopoulos ja *solicitor* J. Branton,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Marquardt ja advokaat G. Berrisch,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja S. Meany,

menetlusse astujad,

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1050/2002, millega kehtestatakse Taiwanist pärinevate salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 160, lk 2; ELT eriväljaanne 11/42, lk 117),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(viies koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ja K. Jürimäe,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 2. mai 2006. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), redaktsioonis, mis tuleneb nõukogu 9. oktoobri 2000. aasta määrusest (EÜ) nr 2238/2000 (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 11/10, lk 116; edaspidi „algmäärus”), artikli 1 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.”

2 Algmääruse artikli 2 lõige 10 sätestab:

„Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. [...]”

3 Algmääruse artikli 2 lõige 11 sätestab, et „vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätetele määratakse dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul harilikult kindlaks kõigi ühendusse suunatud eksporditehingute kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega” (edaspidi „esimene sümmeetriline meetod”). Sama sätte näeb alternatiivina ette „normaalväärtuste ja ühendusse suunatud ekspordi üksikute hindade tehingupõhise võrdlemise” (edaspidi „teine sümmeetriline meetod”). Sättes on lisatud, et „kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi ühendusse suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega, kui ekspordihinnastruktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatud dumpingu tegelikku ulatust” (edaspidi „asümmeetriline meetod”).

4 Algmääruse artikli 2 lõige 12 sätestab:

„Dumpingumarginaal on summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna. Varieeruvate dumpingumarginaalide puhul võib kindlaks määrata kaalutud keskmise dumpingumarginaali.”

- 5 Algmääruse artikli 2 lõikega 11 võeti ühenduse õigusesse üle 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamist käsitleva lepingu artikkel 2.4.2 (EÜT 1994, L 336, lk 103, edaspidi „1994. aasta dumpinguvastane koodeks”), mis on Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisa 1A (EÜT 1994, L 336, lk 3).
- 6 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikkel 2.4.2 sätestab:

„Vastavalt õiglast võrdlust reguleerivatele lõike 4 sätetele tuvastatakse dumpingumäärade olemasolu juurdlusetapi ajal harilikult kõigi võrreldavate eksporditehingute kaalutud keskmise hariliku väärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega või hariliku väärtuse ja ekspordihindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise meetodi põhjal määratud hariliku väärtuse võrdlemine üksikute eksporditehingute hindadega on lubatud, kui võimuorganid tuvastavad ekspordihindade seeria, mis eri ostjate, piirkondade või perioodide lõikes ulatuslikult erineb, ja kui selgitatakse, miks selliseid erinevusi ei saa kaalutud keskmiste väärtuste võrdlemisel või tehingupõhisel võrdlemisel nõuetekohaselt arvesse võtta.”

Põhikohtuasja asjaolud

- 7 Ritek Corp. ja Prodisc Technology Inc., mis asuvad Taiwanil, on salvestatavaid laserkettaid (edaspidi „CD-R”) ekspordivad tootjad.

- 8 Committee of CD-R Manufacturers (CD-R-e tootjate komitee, CECMA), kes esindab enam kui 25% kogu ühenduse CD-R-idest valmistavaid tootjaid, 16. veebruaril 2001 esitatud kaebusest tulenevalt algatas komisjon algmääruse artikli 5 alusel Taiwanist pärinevate CD-R-ide impordi suhtes dumpinguvastase menetluse.
- 9 Menetluse algatamise teade avaldati 31. märtsi 2001. aasta Euroopa Ühenduse Teatajas (EÜT C 102, lk 2).
- 10 Dumpingut ja kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2000 (edaspidi „uurimisperiood”). Kahjuanalüüsi seisukohalt oluliste suundumuste kontrollimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 1997 kuni uurimisperioodi lõpuni.
- 11 Arvestades eksportivate tootjate suurt arvu, otsustas komisjon vastavalt algmääruse artiklile 17 moodustada valimi. Lõpuks moodustas ta valimi viiest eksportivast tootjast, mille hulgas oli ka hagejad.
- 12 17. detsembril 2001 võttis komisjon vastu määruse (EÜ) nr 2479/2001 ajutise dumpinguvastase tollimaksu kohta Taiwanist pärinevate CD-R-ide impordi suhtes (EÜT L 334, lk 8, edaspidi „ajutine määrus”).
- 13 18. detsembril 2001 saatis komisjon hagejatele kaks dokumenti pealkirjaga „specific disclosure document” (teatud informatsiooni avalikustav dokument), milles neid teavitati ajutise dumpinguvastase tollimaksu määramisega seotud peamistest asjaoludest ja põhjustest.

- 14 28. jaanuari 2002. aasta kirjaga saatsid hagejad ja veel kaks eksportivat tootjat komisjonile kommentaarid ajutise määruse kohta ja 18. detsembril 2001 edastatud neid informeerivate dokumentide kohta.
- 15 26. veebruaril 2002 toimus komisjonis kokkusaamine hagejate ja komisjoni esindajate vahel.
- 16 11. märtsi 2002. aasta kirjaga saatis komisjon hagejatele dokumendi pealkirjaga „general disclosure document” (üldist informatsiooni avalikustav dokument) ja ka dokumendid pealkirjaga „specific disclosure document” (teatud informatsiooni avalikustav dokument), (edaspidi koos nimetatud „informatsiooni avalikustav lõplik dokument”), mis sisaldas peamisi asjaolusid ja põhjuseid, mille alusel tehti ettepanek lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määramiseks. Komisjon palus hagejaid esitada talle oma märkused informatsiooni avalikustava lõpliku dokumendi kohta 21. märtsiks 2002.
- 17 21. märtsi 2002. aasta kirjaga edastasid hagejad ja veel kaks eksportivat tootjat, keda dumpinguvastane menetlus puudutas, komisjonile informatsiooni avalikustava lõpliku dokumendi kohta oma märkused.
- 18 3. juunil 2002 võttis komisjon vastu ettepaneku määruse kohta, millega kehtestatakse Taiwanist pärinevate salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine dumpinguvastane tollimaks (KOM(2002)282 (lõplik), edaspidi „lõplik määruse ettepanek”). Selle komisjoni veebilehel avaldatud ettepaneku kohta avaldati kokkuvõtlik teade Euroopa Ühenduste Teatajas (EÜT 2002, C 227 E, lk 362).

- 19 13. juunil 2002 võttis nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1050/2002, millega kehtestatakse Taiwanist pärinevate salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 160, lk 2; ELT eriväljaanne 11/42, lk 117; edaspidi „vaidlustatud määrus”).
- 20 Vaidlustatud määruses leidis nõukogu, et asümmeetrilise meetodi kohaldamise kaks tingimust olid täidetud (vaidlustatud määruse põhjendused 29–31). Seega kasutas ta dumpingumarginaali arvutamisel seda meetodit ja kohaldas tuvastatud negatiivse dumpingumarginaali nulliga võrdsustamise tehnikat. Olles mõlema hageja puhul määranud kindlaks üheainsa dumpingumarginaali 17,7% (sama määruse põhjendused 34 ja 35) ja dumpinguga põhjustatud kahju, määras nõukogu väiksema tollimaksu reeglit kohaldades kummalegi hagejale sama protsendiga lõpliku dumpinguvastase tollimaksu (vaidlustatud määruse põhjendus 89 ja artikkel 1).

Menetlus ja poolte nõuded

- 21 Hagejad esitasid käesoleva hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 6. septembril 2002.
- 22 Komisjon esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 6. septembril 2002 saabunud avaldusega taotluse astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu neljanda koja laiendatud koosseisus esimees andis 23. jaanuari 2003. aasta määrusega selleks menetlusse astumiseks loa 31. jaanuari 2003. aasta kirjas, mis saabus kohtu kantseleisse 3. veebruaril 2003, teatas komisjon Esimese Astme Kohtule, et ta loobub menetlusse astuja seisukohtade esitamisest, kuid osaleb kohtuistungil.

23 Seoses Esimese Astme Kohtu kodade koosseisu muutmisega alates 13. septembrist 2004, määrati ettekandja-kohtunik viienda koja laiendatud koosseisus, millele käesolev kohtuasi seetõttu suunati, esimeheks.

24 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus,
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

25 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata,
- mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

26 Hagejad esitavad oma tühistamishagi toetuseks kaks väidet. Esimene väide põhineb algmääruse artikli 2 lõigete 10 ja 11 rikkumisel, kuna müügi suunamine on tuvastatud ilmselgelt vääralt ja asümmeetrilist meetodit on kohaldatud ilmselgelt õigustamatult. Teine väide põhineb nulliga võrdsustamise kohaldamisel, mis rikub algmääruse artiklit 2.

Esialgsed märkused seoses nõukogu poolt tühistamisväidete vastuvõetavuse suhtes esitatud vastuväidetega

- 27 Nõukogu seab kahtluse alla nii esimese kui ka teise tühistamisväite vastuvõetavuse. Nende väidetega vaidlustavad hagejad vaid komisjoni ajutised järeldused ja informatsiooni avalikustava lõpliku dokumendi. Kuigi on tõsi, et komisjonil on dumpinguvastastes uurimistes peamine roll, on tema järeldused asjakohased vaid niivõrd kui need kajastuvad lõplikus määruses. Seega oleksid hagejad pidanud vaidlustama vaidlustatud määruse normid.
- 28 Peale selle väidab nõukogu, et isegi kui Esimese Astme Kohus käsitleb tühistamisväiteid, ja eriti esimest nendest, vastuvõetavatena, siis hagiavalduses esitatud argumendid seoses asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega ei ole asjakohased, kuna nad puudutavad komisjoni järeldusi ajutises määruses ega sisalda ühtegi viidet vaidlustatud määruses toodud palju detailsemale põhjendusele.
- 29 Hagejad väidavad, et hagiavaldusest nähtub selgelt, et nad paluvad Esimese Astme Kohtul tühistada nõukogu poolt vastu võetud määrus.
- 30 Esimese Astme Kohus leiab, et nõukogu kahtlused, mis on vormiliselt suunatud tühistamisväidete vastuvõetavuse vastu, ei tõstata mitte niivõrd küsimust nimetatud väidete vastuvõetavusest, kui niivõrd nende väidete toetuseks esitatud argumentatsiooni asjakohasusest.

- 31 Kuigi on tõsi, et hagejad suunavad oma kriitika rohkem komisjoni kui nõukogu vastu ja seda kohati vormiliselt õigustamatult, kui nad viitavad vaidlustatud määrusele, taotletakse hagiga sellest hoolimata määruse nr 1050/2002 tühistamist ja hagejad identifitseerivad oma argumentide lõppadressaadina just nõukogu. Käesolevas asjas vihjab hagejate sage viide komisjonile kindlalt asjaolule — mida muide möönis ka nõukogu —, et komisjonil on dumpinguvastases menetluses peamine roll ja et just tema esitab nõukogule lõpliku määruse sõnastuse ettepaneku.
- 32 Pealegi ilmneb, et vaidlustatud määruses kordab nõukogu täpselt komisjoni poolt lõpliku määruse ettepanekus toodud sõnastust ja seega võtab muutmata kujul omaks komisjoni lõppjärelused, mida hagejad oma märkustes kritiseerisid.
- 33 Seetõttu ei sea hagejate tühistamisväidete toetuseks esitatud argumentatsiooni kahtluse alla vaid asjaolu, et see argumentatsioon sisaldab sagedasi viiteid komisjonile ja tema koostatud lõpliku määruse ettepanekule, ning nõukogu vastuväited sellega seoses tuleb tagasi lükata.
- 34 Mis puudutab eespool punktis 28 nimetatud nõukogu vastuväidet hagejate argumentidele seoses asümmeetrilise meetodi teise tingimusega, siis see tõstatab tõesti hagejate mõnede argumentide vastuvõetavuse küsimuse, lähtudes Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 48 lõikest 2, ja seda uuritakse esimese tühistamisväite analüüsimisel.

Esimene väide, mis põhineb algmääruse artikli 2 lõigete 10 ja 11 rikkumisel, kuna müügi suunamine on tuvastatud ilmselgelt vääralt ja asümmeetrilist meetodit on kohaldatud ilmselgelt õigustamatult

Poolte argumendid

- 35 Selles väites kinnitavad hagejad, et esimene asümmeetrilise meetodi kohaldamise tingimus, mis puudutab erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele või ajavahemikele, eeldab müügi suunamise olemasolu ehk nende sõnul eksportijate poolset tahtlikku teatud ekspordi käsitlemist eesmärgiga seda teiste tehingute hulgas varjata. Hagejad tuginevad sellega seoses kohtujurist Jacobsi ettepaneku punktile 32 Euroopa Kohtu 9. jaanuari 2003. aasta otsusele kohtuasjas C-76/00 P: Petrotub ja Republica vs. nõukogu (EKL 2003, lk I-79 ja I-84; edaspidi „kohtuotsus Petrotub”). Selleks, et järeldada erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses, ei piisa tuvastamisest, et ekspordihinnad on vastavalt ostjatele, piirkondadele või ajavahemikele oluliselt erinenud. Lisaks tuleb tuvastada, et see hindade erinevus tuleneb eksportija tahtest oma dumpingutegevust varjata.
- 36 Vaidlustatud määruse põhjenduses 30 piirdub nõukogu sellega, et tuvastab esimese ja teise uurimisperioodi vahelise olulise ekspordihindade erinevuse. Ta ei pidanud vajalikuks uurida selle erinevuse põhjusti ja seega küsimust, kas see oli tahtlik.
- 37 Kuigi, kui nõukogu oleks nõustunud võtma arvesse asjaomase toote maailmaturuhindade arengut, oleks ta jõudnud järeldusele, et hagejate ekspordihindade langus ühenduse suunal teise uurimisperioodi jooksul ei olnud tahtlik, vaid lihtsalt

järgis nimetatud hindu. Seega ei olnud hagejate sõnul tegemist erinevustega ekspordihindade struktuuris algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses.

- 38 Peale selle oli vääralt järeldatud, et esimene sümmeetriline meetod ei võimaldanud kajastada dumpingu tegelikku ulatust. Selle tulemusena, et komisjon ei kasutanud esimest sümmeetrilist meetodit, suurenes dumpingumarginaal. Vastupidiselt komisjoni kinnitusele ajutises määruses ei tähenda see suurenemine sugugi, et oleks ilmnenu dumpingu tegelik ulatus. Dumpingumarginaali tähenduses loob erinevuse mitte eriliste asümmeetrilise meetodi kasutamist õigustavate asjaolude olemasolu, vaid nulliga võrdsustamise kombineerimine asümmeetrilise meetodiga.
- 39 Oma repliigis vaidlustavad hagejad asjaolu, et teine sümmeetriline meetod on paljude tehingute olemasolul raskesti kohaldatav või meelevaldne. Nad lisavad, et institutsioonidele oli asjakohane teada erinevuste olemasolu põhjust ekspordi hindade struktuuris, mis tulenes maailmaturuhindade arengust, ja selgitada, miks sümmeetrilisi meetodeid ei saanud nende erinevuste olemasolu tõttu olukorra analüüsimisel kasutada. Kuid vaidlustatud määruses on see selgitus ebapiisav, kuna selles ei käsitleta maailmaturuhindade tendentse adekvaatselt.
- 40 Peale selle kritiseerivad hagejad ka nõukogu seisukohta kostja vastuses, mille kohaselt kaheprotsendiline erinevus dumpingumarginaalide vahel sõltuvalt sellest, kas need on arvatud esimese sümmeetrilise meetodi või asümmeetrilise meetodi järgi, on käsitletav olulisena, kui marginaalid on 4% ja 6%, kuid ei ole käsitletav olulisena, kui marginaalid on 52% ja 54%. See nimetatud meetodite kasutamisel saadud tulemuste võrdlemise meetod ei ole algmäärusest tuletatav ja seda oleks institutsioonid pidanud eelnevalt põhjalikult selgitama.

- 41 Lõpuks leiavad hagejad, et võttes arvesse märkimisväärset arvu dumpinguga tehinguid, mis tehti uurimisperioodi esimesel poolel, ei ole ilmset erinevust uurimisperioodi esimese ja teise poole vahel, mis võimaldaks järeldada erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses.
- 42 Nõukogu vastab, et algmääruse artikli 2 lõige 11 nõuab asümmeetrilise meetodi kohaldamise esimese tingimusena vaid erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele ning et see mõiste on puhtalt objektiivne. Peale selle ei käsitleta dumpinguvastastes õigusaktides tavaliselt tahtluse mõistet. Algmääruses ei nõuta mingil määral, et institutsioonid tõendaksid dumpingu või sellest tuleneva kahju olemasolu tõendamisel ka tahtluse olemasolu. Dumpingu arvutamisel ei ole tähtsust sellel, millised asjaolud mõjutasid eksportija hindu siseturul ja millised ühenduse turul. Kuna asümmeetrilise meetodi eesmärk on näidata kasutatud dumpingu tegelikku ulatust, siis oleks ebaloogiline otsida põhjusi, miks ekspordihindade struktuuris on erinevused. See oleks vastuolus tehnika loogikaga ja asümmeetrilise meetodi eesmärgi enesega.
- 43 Siiski ei tähenda see, et hindade langust maailmaturul dumpinguvastase uurimise käigus üldse arvesse ei võetaks. Seda võidakse hinnata teistest asjaoludest lähtudes, mida antud juhul tehti, kui analüüsi tekinud kahju ja põhjuslikku seost.
- 44 Nõukogu väidab, et oma hagiavalduses ei vaidlusta hagejad sugugi neid järeldusi, mille ta tegi vaidlustatud määruse põhjenduses 30, mille kohaselt kujutas asjaolu, et ekspordihinnad olid kogu uurimisperioodi teise poole jooksul märkimisväärselt madalamad, endast „ekspordihindade struktuuri” algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses. Hagejad vaidlustasid need järeldused alles repliigis, väidetavalt põhjusel,

et ka osa uurimisperioodi esimese poole jooksul realiseeritud müügi puhul kasutati dumpingut. Nõukogu märgib, et nagu ta väitis vaidlustatud määruse põhjenduses 28, mõõnsid hagejad uurimise käigus, et ekspordihinnad varieerusid erinevatel ajavahemikel märgatavalt. Kuna seda omaksvõttu ei ole hagiavalduses vaidlustatud, tuleb hagejate väide vähemalt sel põhjusel tagasi lükata.

45 Peale selle on see väide põhjendamata, kuna hagejad ei täpsusta, millise ekspordi puhul dumpingut ei kasutatud, ja ei selgita, miks need tehingud seavad kahtluse alla erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele. Kuigi ka mõnede uurimisperioodi esimese poole tehingute puhul kasutati dumpingut, olid erinevused ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele siiski olemas. Mitte miski algmäärukses ei kinnita hüpoteesi, mille kohaselt on erinevustega ekspordihindade struktuuris erinevatel ajavahemikel tegemist vaid siis, kui kõik sama ajavahemiku tehingud põhinevad samal struktuuril. Vastupidi, termini „hinnastruktuur” kasutamine näitab, et kui hinnad peavad järgima sama tendentsi, võib siiski esineda tehinguid, mis sellesse skeemi ei sobi. Nõukogu tuletab meelde, et ta põhjendas oma järeldust asjaoluga, et hinnad olid uurimisperioodi teisel poolel hulga madalamad (kohati üle 50%). Kahe hageja puhul oli uuritud kokku 2 305 eksporditehingut. Arvestades märkimisväärset tehingute arvu ei sea järeldust erinevuste olemasolust ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele kahtluse alla asjaolu, et vähesed tehingud ei vastanud üldskeemile.

46 Mis puudutab teist asümmeetrilise meetodi kohaldamise tingimust, siis hagejad käsitlevad seda vaid lühidalt, viidates lihtsalt komisjoni esialgsetele järeldustele. Kuid vaidlustatud määruse põhjenduses 31 toodud kaalutlused on erinevad ja palju detailsemad kui ajutise määruse põhjenduses 29 toodud kaalutlused.

47 Sellele, et hagejad vaidlustasid esimese sümmeetrilise meetodi ja asümmeetrilise meetodi tulemuste võrdlemise meetodi, vastab nõukogu, et vaidlustuses jäetakse tähelepanuta, et institutsioonidele on algmäärusega antud laiaulatuslik kaalutusõigus. Pealegi ei ole institutsioonid oma kaalutusõigust kasutades kohustatud üksikasjalikult ja eelnevalt selgitama kriteeriume, mida nad kavatsevad igale konkreetsele olukorrale kohaldada. Lisaks sellele ei viita hagejad ühelegi kaitseõiguse rikkumisele.

48 Mis puudutab hagejate väiteid, mille kohaselt nõukogu ei ole maailmaturuhindade adekvaatselt arvesse võtmata jätmise tõttu piisavalt selgitanud, miks sümmeetrilised meetodid ei võimalda arvesse võtta olukorda, mis tuleneb erinevuste olemasolust ekspordihindade struktuuris, siis nõukogu vastab, et algmääruse artikli 2 lõikega 11 ja dumpinguvastase koodeksi artikliga 2.4.2 nõutav konkreetne selgitus seoses asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega puudutab seda, kas sümmeetrilised meetodid võimaldavad kajastada dumpingu tegelikku ulatust. Kuid nõukogu oli, vastupidiselt kohtuotsuse Petrotub aluseks olnud olukorrale, esitanud niisuguse selgituse seoses sümmeetriliste meetoditega.

Esimese Astme Kohtu hinnang

49 Algmääruse artikli 2 lõike 11 sõnastusest tuleneb, et ühenduse institutsioonid võivad asümmeetrilist dumpingumarginaali arvutamise meetodit kasutada juhul, kui on täidetud kaks tingimust. Esiteks peavad ekspordihindade struktuuris esinema olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega. Teiseks ei tohi sümmeetrilised meetodid võimaldada kajastada kasutatud dumpingu tegelikku ulatust.

50 Esiteks, mis puudutab ekspordihindade struktuuris erinevuste olemasoluga seonduvat tingimust, siis tuleb uurida, kas nõukogu tuvastas niisuguse erinevuste olemasolu algmäärust rikkudes, nagu hagejad sisuliselt väidavad.

51 Seda esimest tingimust puudutav vaidlustatud määruse põhjendus on toodud selle määruse põhjenduses 30 järgmises sõnastuses:

„Esimese nõude osas leiti, et ekspordihinnad olid uurimisperioodi teisel poolel oluliselt madalamad kui esimesel poolel ning ükski asjaomane eksportiv tootja ei vaidlustanud seda järeldust. Nad vaidlustasid küll selle, kas hinnaerinevuse puhul oli tegemist suundumusega, mis oli väidetavalt tingitud maailmaturuhindade, sh sealsete normaalväärtuste langusest. Leiti, et ekspordihindade languse puhul oli tegemist suundumusega kahel põhjusel: esiteks seetõttu, et langus jätkus kogu uurimisperioodi teise poole jooksul ja teiseks seepärast, et hinnalangus oli väga suur, ulatudes mõnel juhul kuni 50%ni. Väidet, et ekspordihindade erinevused olid tingitud maailmaturuhindade ja sealsete normaalväärtuste suundumustest, ei peetud oluliseks, kuna ühendusse suunduva ekspordi hindu on vaja asjakohaselt analüüsida. Märgiti ka seda, et algmääruse artikli 2 lõike 11 kohaselt peab esitama ekspordihinnastruktuuri, mitte seda selgitama.”

52 Mis puudutab hagejate põhiargumenti, mis põhineb sellel, et nõukogu järeldas erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele ebaseaduslikult, jättes tõendamata nende tahte olemasolu dumpingu kasutamist varjata, siis see argument tuleb tagasi lükata.

- 53 Esimese Astme Kohus märgib kõigepealt, et eespool punktis 35 toodud hagejate viide kohtujurist Jacobsi ettepaneku punktile 32 kohtuotsusele Petrotub ei ole õigustatud. See punkt kajastab vaid äriühingu Petrotub argumente. Pealegi ei soovita kohtujurist oma hinnangus, ettepaneku punktides 58 jj, et erinevuste olemasolu tõendamiseks ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele algmääruse artikli 2 lõike 11 mõttes oleks nõutav tõend ekspordija tahte kohta dumpingut varjata.
- 54 Seejärel leiab Esimese Astme Kohus, et asümmeetrilise meetodi eesmärk on selgitada välja kasutatud dumpingu tegelik ulatus juhul, kui on tuvastatud erinevused ekspordihindade struktuuris, sõltumata nende põhjustest, ja kui kaks ülejäänud meetodit dumpingu tegeliku ulatuse väljaselgitamist ei võimalda. Küsimus erinevuste olemasolust ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele on puhtalt objektiivne küsimus ja seega ei ole oluline, kas sellise olukorra loomisel oli petmistahe või mitte. Tahtluse kohta tõendi nõudmine takistaks asümmeetrilise meetodi kasutamist juhtudel, kus see meetod oleks samas ainus, mis võimaldaks kindlaks teha kasutatud dumpingu tegeliku ulatuse, ja seega takistaks selle tõendi nõudmine algmääruse artikli 2 lõikes 11 sätestamata tingimuse seadmisega selle normi õiget toimimist.
- 55 Need järeldused ei mõjuta tõsiasja, et dumping võib olla tahtlik tegevus, millega võib kaasneda püüd varjata, ja seega, et tuvastatud erinevused ekspordihindade struktuuris võivad tuleneda ekspordijate teatud tegevusest. Sellest hoolimata ei viita miski sellele, et asümmeetriline meetod oli ette nähtud vaid võitluseks tahtliku dumpingubarjamise juhtumitega, pigem vastupidi. Nagu nõukogu märgib, ei sõltu asümmeetrilise meetodi kasutamine sellest, kas institutsioonid on tuvastanud tahte dumpingut varjata, vaid üksnes sellest, kas on tuvastatud, et sümmeetriliste meetodite kasutamine võib tehniliselt „varjata” või koguni „maskeerida” (Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 240/84: NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 23, ja 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 258/84: Nippon Seiko vs. nõukogu, EKL 1987, lk 1923, punkt 25) dumpingu tegelikku ulatust, st ei võimalda seda õigesti hinnata.

- 56 Pealegi on Euroopa Kohtul olnud võimalus seda kinnitada ühes kohtuasjas, kus eksportija heitis nõukogule ette asümmeetrilise meetodi kohaldamist, tõendamata tema petmistahete olemasolu. Euroopa Kohus vastas, et „[a]rgumendiga, millega väidetakse, et [asümmeetrilise] meetodi kohaldamine on õigustatud vaid juhul, kui eksportija on süüdi mõistetud tegudes, mille eesmärk oli dumpingut varjata, ei saa nõustuda”, kuna „kuigi see meetod on adekvaatne niisuguste tegude käsitlemisel, ei ole selle kasutamist sugugi piiratud vaid juhtudega, mil institutsioonid niisuguse käitumise on tuvastanud” (Euroopa Kohtu 10. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-178/87: *Minolta Camera vs. nõukogu*, EKL 1992, lk I-1577, punkt 42; vt selle kohta ka kohtujurist Mischo ettepanek eespool viidatud kohtuotsusele *Minolta Camera vs. nõukogu*, EKL 1992, lk I-1603, punktid 53–55).
- 57 Eeltoodust tuleneb, et asümmeetrilise meetodi kohaldamise esimene tingimus — erinevuste olemasolu ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele — ei sõltu mingil moel tõendamisest, et eksportijatel oli tahe dumpingut varjata.
- 58 Seda järeldust toetab ka asjaolu, et tahtluse mõistet dumpinguvastastes õigusnormides tavaliselt ei kasutata. Algmääruses ei ole kusagil nõuet, et institutsioonid tõendaksid dumpingu või sellest tingitud kahju olemasolu tõendamiseks ka tahtluse olemasolu.
- 59 Sellega seoses ja üldisemalt tuleb meelde tuletada, et dumpingu tuvastamine, mis on esimene etapp analüüsimisel, kas tuleb määrata dumpinguvastane tollimaks, põhineb puhtalt objektiivsel võrdlusel normaalväärtuse ja ekspordihindade vahel. See algmääruse artikli 2 normide kohaselt läbi viidav võrdlus põhineb asjaomase ettevõtja raamatupidamis- ja majandusandmete analüüsil ega hõlma üldse siseriiklike hindade ja ekspordihindade taseme põhjuste uurimist. Nagu nõukogu märgib, ei oma dumpingu arvutamisel tähtsust need põhjused, miks ettevõtja võis olla sunnitud müüma oma siseriiklikul turul tootmiskuludest või ühendusse normaalväärtusest madalamate hindadega. Seega ei saa ettevõtjad väita, nagu

hagejad seda sisuliselt teevad, et mitte arvestusliku normaalväärtusega, vaid siseriiklikul turul tegelikult kasutatud hindadega tuleb arvestada põhjusel, et konkurentide poolt hindadele avaldatud surve tõttu oli see eksportija kohustatud müüma oma siseriiklikul turul tootmiskuludest madalamate hindadega. Dumpingu olemasolu ei saa vaidlustada ka sel alusel, et ühenduse hinnatase kohustas eksportijat eksportima alla normaalväärtuse (vt sellega seoses analoogiline Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1997. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-159/94 ja T-160/94: Ajinomoto ja The NutraSweet Company vs. nõukogu, EKL 1997, lk II-2461, punktid 126–129).

- 60 Järelikult oli nõukogul õigus, kui ta vaidlustatud määruse põhjenduses 30 pärast märkimist, et hagejad ei vaidlusta, et ekspordihinnad olid uurimisperioodi teisel poolel oluliselt madalamad kui esimesel poolel, järeldas, et on olemas erinevused ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses, ja lükkas tagasi hagejate sellekohased vastuväited, mis põhinesid sisuliselt sellel, et langus oli tingitud maailmaturuhindade langusest ja mitte nende tahtest.
- 61 Samadel põhjustel ei ole hagejatel õigus, kui nad väidavad, et vaidlustatud määruses toodud selgitused on ebapiisavad, kuna nõukogu ei võtnud adekvaatselt arvesse maailmaturuhindade arengut.
- 62 Mis puudutab hagejate argumente seoses väidetava märkimisväärse arvu dumpinguga eksporditehingutega uurimisperioodi esimesel poolel ja CD-R-de hindade arengu tsüklilise laadiga, siis need tuleb tagasi lükata. Esimene nendest argumentidest, mis on esitatud alles repliigis ja pealegi põhjendamata, ei sea sugugi kahtluse alla vaidlustatud määruse põhjenduses 30 toodud nõukogu järeldust, mida ei vaidlustatud ja mille kohaselt ühendusse ekspordi hinnad langesid uurimisperioodi teisel poolel ning millega nõukogu põhjendas oma järeldust erinevuste olemasolust

ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele. Teine, kohtuistungil esitatud argument on samuti põhjendamata ja igal juhul vastuolus sellega, et ekspordihinnad ei muutunud uurimisperioodil tsükliliselt, vaid lihtsalt langesid selle perioodi jooksul.

- 63 Esimese Astme Kohus märgib lõpuks, et hagejate väited, mille kohaselt nad vaid järgisid maailmaturuhindade muutumist ega ole seega oma ühendusse ekspordi hindade taseme eest vastutavad, on igal juhul vastuolus vaidlustatud määruse põhjenduses 64 toodud asjaoluga, mida käesolevas hagiis tõsiselt ei vaidlustata, et ületootmine oli vähemalt osaliselt hagejate endi käitumisega põhjustatud, mis seisnes massilises tootmisvõimsuste laiendamises ebasoodsast hinnaperspektiivist hoolimata.
- 64 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb tagasi lükata hagejate argument, mille kohaselt rikuti vaidlustatud määruses asümmeetrilise meetodi kohaldamise esimest tingimust, mis seondub erinevuste olemasoluga ekspordihindade struktuuris algmääruse artikli 2 lõike 11 tähenduses.
- 65 Teiseks tuleb uurida asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust, mis põhineb sellel, et sümmeetriliste meetoditega ei ole võimalik dumpingu tegelikku ulatust kindlaks teha.
- 66 Esimese Astme Kohus tuletab meelde, et eespool punktis 35 viidatud kohtuotsuses Petrotub (punktid 58 ja 60) oli Euroopa Kohus pärast seda, kui ta oli sedastanud, et algmääruse artikli 2 lõige 11 ei täpsusta sõnaselgelt institutsioonide kohustust esitada asümmeetrilist meetodit kasutades selgitus seoses selle meetodi kohaldamise

teise tingimusega, siiski otsustanud, „et nõukogu määrus, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, kasutades dumpingumarginaali arvutamisel asümmeetrilist meetodit, [pidi EÜ artiklis 253] nõutud põhjendusena sisaldama eelkõige 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artiklis 2.4.2 ette nähtud konkreetset selgitust”.

67 Sellega seoses esitas nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 29 ja 31 järgmise põhjenduse.

68 Esiteks, seoses teise sümmeetrilise meetodiga märgib nõukogu, „et nimetatud meetodikat ei kasutata[tud] ühenduses seetõttu, et [tehingupõhiseks] võrdluseks vajalike üksiktehingute valimist peet[i] liiga ebapraktiliseks ja suvaliseks, vähemalt näiteks käesoleval juhul, kui o[li] tegemist tuhandete ekspordi- ja omamaiste tehingutega”. Nõukogu järeltas, et „[teine sümmeetriline meetod] ei ole asjakohane alternatiivne võrdlusmeetod” (vaidlustatud määruse põhjendus 29).

69 Teiseks, seoses esimese sümmeetrilise meetodiga märgib nõukogu, „et [asümmeetrilise] meetodika kohaldamisel saadi oluliselt suurem dumpingumarginaal kui siis, kui kaalutud keskmist normaalväärtust võrreldi kaalutud keskmiste ekspordihindadega, mille puhul ei võetud arvesse ühendusse suunduva ekspordi hindade märgatavat langust uurimisperioodi teise poole jooksul”. Järelikult jätkas nõukogu, et „kui ei oleks võrreldud kaalutud keskmist normaalväärtust kõigi üksikute eksporditehingute hindadega, oleks uurimisperioodi teisel poolel toimunud märgatavalt suurem või sihtotstarbelisem dumping jäänud märkamata, kui oleks võrreldud kaalutud keskmist normaalväärtust ja kaalutud keskmisi ekspordihindu”. Samuti lisas nõukogu, et „oli asjakohane, et kaalutud keskmise normaalväärtuse ja kõigi üksikute eksporditehingute hindade võrdlemisel põhinevates dumpinguarvutustes kajastus asjaolu, et uurimisperioodi teisel poolel olid ekspordihinnad

madalamad kui tootmiskulud ja seega ilmnes dumpingu turuvallutuslik olemus” (vaidlustatud määruse põhjendus 31).

- 70 Olles meelde tuletanud need asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega seonduvad põhjused, märgib Esimese Astme Kohus sarnaselt nõukoguga, et hagiavalduse esimene väide viitab sellele tingimusele vaid lühidalt ja osaliselt ning pealegi üksnes seoses ajutises määruses toodud põhjendusega.
- 71 Nii seavad hagejad hagiavalduse punkti 25 alapunktis ii kahtluse alla komisjoni hinnangu ajutises määruses, mille kohaselt esimene sümmeetriline meetod ei võimaldanud kajastada dumpingu tegelikku ulatust. Selles kontekstis ei viita hagejad mingil moel teisele sümmeetrilisele meetodile.
- 72 Esimese tühistamisväite käsitluse järgnevas osas, hagiavalduse punktides 29–30, milles vaidlustatakse nõukogu lõplikud meetmed, hagejad asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust ei puuduta, vaatamata sellele, et vaidlustatud määruse põhjendustes 29 ja 31 toodud põhjendus, mis kutsus esile hagejate kriitika ajutise määruse staadiumis, on uus (vt vaidlustatud määruse põhjendus 29) ja üksikasjalikum (vt sama määruse põhjendus 31) kui ajutise määruse põhjenduses 29 toodud põhjendus. Hagejad keskenduvad vaidlustuses vaid asümmeetrilise meetodi kohaldamise esimesele tingimusele, mis seonduv erinevuste olemasoluga ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele.

- 73 Teisisõnu, kui allpool punktides 76 jj toodud vastuväidetest ei tulene teisiti, siis hagejate poolt hagiavalduses esitatud esimene väide ei sea sisuliselt kahtluse alla vaidlustatud määruse põhjenduse seaduspärasust seoses asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega. Peale selle märgib Esimese Astme Kohus, et sellist kahtluse alla seadmist ei ole hagiavalduses teist tühistamisväidet käsitlevas osas, mis puudutab nulliga võrdsustamise seaduslikkust asümmeetrilise meetodi kasutamisel. Kohtuistungil kinnitasid hagejad sisuliselt Esimese Astme Kohtule, et nende hagiavalduses sellist kahtluse alla seadmist ei ole.
- 74 Hagejad vaidlustavad vaidlustatud määruse põhjenduse seaduspärasuse seoses asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega Esimese Astme Kohtus esimest korda alles repliigi staadiumis.
- 75 Ent niisugused väited, mis seonduvad asjaoluga, et teist asümmeetrilist meetodit on isegi tuhandete tehingute puhul lihtne kasutada, ei põhine uutel asjaoludel, mis on esitatud Esimese Astme Kohtu menetluses ning ei kujuta endast hagiavalduses varem esitatud väite laiendust või tihedat seost sellega. Seega kujutavad need väited endast uusi väiteid ja tuleb kodukorra artikli 48 lõike 2 kohaselt vastuvõetamatuteks tunnistada (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas T-231/99: Joyson vs. komisjon, EKL 2002, lk II-2085, punktid 156–158, ja Esimese Astme Kohtu 28. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-40/01: Design vs. komisjon, EKL 2002, lk II-5043, punkt 96).
- 76 Siiski, ja nagu eespool punktis 73 mainitud, märgib Esimese Astme Kohus, et asümmeetrilise meetodi kohaldamise teise tingimusega seonduvaid teatud vastu- väiteid seoses vaidlustatud määruse põhjenduste seaduspärasusega tuleb uurida põhjalikult.

- 77 Hagiavalduse punkti 25 alapunktis ii esitatud väide — mille kohaselt ei vii see, et asümmeetrilise meetodiga saadakse kõrgem dumpingumarginaal kui sümmeetrilise meetodiga, järeldotseni, et asümmeetriline meetod kajastab paremini dumpingu tegelikku ulatust — ei ole vaidlustatud määruse seisukohalt täiesti tähtsusetu. Kuigi see väide esitati hagiavalduses vaid seoses ajutise määrusega ja vaidlustatud määruse põhjenduses 31, mis puudutab asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust, on palju üksikasjalikum põhjendus kui ajutises määruses, siis vaatamata sellele viitas nõukogu põhjenduses 31 jätkuvalt eelkõige asümmeetrilise meetodi ja esimese sümmeetrilise meetodi alusel arvatatud dumpingumarginaalide vahel tuvastatud erinevusele. Sellest järeldotsub, et see väide, mille hagejad esitasid ajutise määruse põhjenduse kohta, kehtib ka lõpliku määruse kohta.
- 78 Lisaks tuleb vastuvõetavaks tunnistada ka teatud argumendid, mis esitati alles repliigis, kuna neid ühendab tihe seos eespool viidatud väitega, millele nad on edasiarenduseks.
- 79 Need täiendavad argumendid seisnevad hagejate kriitikas nõukogu teatud seisukohtade suhtes, mida viimane väljendas kostja vastuses ja mille kohaselt kaheprotsendiline erinevus dumpingumarginaalide vahel sõltuvalt sellest, kas need on arvatud esimese sümmeetrilise meetodi või asümmeetrilise meetodi järgi, on käsitletav olulisena, kui marginaalid on 4% ja 6%, kuid ei ole käsitletav olulisena, kui marginaalid on 52% ja 54%. Hagejate väitel ei ole see esimese sümmeetrilise meetodi kasutamisel ja asümmeetrilise meetodi kasutamisel saadud tulemuste võrdlemise meetod algmäärusest tuletatav ja seda oleks institutsioonid pidanud eelnevalt selgitama.

- 80 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse institutsioonidel kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, lai kaalutusõigus (Esimese Astme Kohtu 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle Industry vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punkt 32; 4. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-340/99: Arne Mathisen vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-2905, punkt 53; 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronics vs. nõukogu, EKL 2004, lk I-3663, punkt 48; vt selle kohta ka eespool punktis 55 viidatud kohtuotsus NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, punkt 19, ja 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-85, punkt 51).
- 81 Sellest tuleneb, et ühenduse kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (eespool punktis 55 viidatud Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas NTN Toyo vs. nõukogu, punkt 19; Euroopa Kohtu 22. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-16/90: Nölle, EKL 1991, lk I-5163, punkt 12; Esimese Astme Kohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex vs. nõukogu, EKL 1995, lk II-2681, punkt 67; eespool punktis 80 viidatud kohtuotsus Thai Bicycle Industry vs. nõukogu, punkt 33; eespool punktis 80 viidatud kohtuotsus Arne Mathisen vs. nõukogu, punkt 54, ja eespool punktis 80 viidatud kohtuotsus Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 49).
- 82 Kui institutsioonid täidavad algmääruse artikli 2 lõiget 11 ja eelkõige asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust, mis põhineb sellel, et sümmeetriliste meetoditega ei ole võimalik dumpingu tegelikku ulatust kindlaks teha, siis peavad nad tegema keerulisi majanduslikke hindamisi.

83 Peale selle, kuigi asümmeetrilise meetodi kohaldamise teine tingimus ei viita tõesti sellisele dumpingumarginaali arvutamise meetodi kohaldamisele, mis annab kõrgema tulemuse, vaid sellisele, mis kajastab kasutatud dumpingu tegelikku ulatust, siis asümmeetriline meetod — eeldusel, et see sisaldab tagapool punktis 97 kirjeldatud nulliga võrdsustamist — ei vii alati, kui teatud eksporditehingud on tehtud ilma dumpinguta, suurema dumpingumarginaali kui esimese sümmeetrilise meetodiga saadu (vt selle kohta eespool punktis 35 viidatud kohtujurist Jacobi ettepanek kohtuotsusele Petrotub, punktid 8–15). Nii väljendab asümmeetrilise meetodi kohaselt saadud suurem kui esimese sümmeetrilise meetodiga saadav dumpingumarginaal kindlasti seda, et peale dumpinguhindadega tehingute tehti ka ilma dumpinguta tehinguid. Esimese Astme Kohus leiab nendel tingimustel, et see, et asümmeetrilise meetodiga saadakse suurem dumpingumarginaal kui esimese sümmeetrilise meetodiga, ei ole tähtsusetu tegemaks kindlaks, kas see meetod võimaldab kajastada kasutatud dumpingu tegelikku ulatust.

84 Vaidlustatud määrusest selgub, nagu on selgitatud informatsiooni avalikustavas lõplikus dokumendis, et Riteki puhul erinesid kahe meetodi kohaselt arvutatud dumpingumarginaalid poole võrra (7,16% esimese sümmeetrilise meetodi kohaselt ja 15,28% asümmeetrilise meetodi kohaselt) ja et Prodisc Technology puhul erinesid need peaaegu 6% (21,15% esimese sümmeetrilise meetodi kohaselt ja 26,98% esimese sümmeetrilise meetodi kohaselt). Lisaks selgub vaidlustatud määruse põhjendusest 31 sisuliselt, et olulise languse tõttu olid ekspordihinnad uurimisperioodi teisel poolel madalamad asjaomase toote tootmiskuludest ja kujutasid endast seetõttu eriti turuvallutuslikku dumpingut.

85 Nendel tingimustel leiab Esimese Astme Kohus, et nõukogu ei teinud määruse põhjenduses 31 ilmset kaalutusviga, kui ta võttis seisukoha, et kui ta oleks kasutanud esimest sümmeetrilist meetodit, siis oleks uurimisperioodi teisel poolel toimunud märgatavalt suurem või sihtotstarbelisem dumping jäänud märkamata, ja kui ta otsustas sellele meetodile eelistada asümmeetrilist meetodit.

- 86 Mis puudutab hagejate argumenti, mille kohaselt esimese sümmeetrilise meetodi tulemusena saadud dumpingumarginaalide ja asümmeetrilise meetodi tulemusena saadud dumpingumarginaalide võrdlemise meetodit, mida institutsioonid kasutasid ja mida nad kostja vastuses selgitasid, ei olnud eelnevalt kirjeldatud ega avaldatud, siis see tuleb tagasi lükata. Kui institutsioonid kasutavad neile algmäärusega antud kaalutusõigust, ei ole nad kohustatud üksikasjalikult ja eelnevalt selgitama, milliseid kriteeriume nad kavatsevad igas konkreetses olukorras kasutada, isegi juhul, kui nad esitavad uusi põhimõttelisi valikuid (vt eespool punktis 80 viidatud kohtuotsus Thai Bicycle Industry vs. nõukogu, punkt 68 ja viidatud kohtupraktika).
- 87 Järelikult tuleb hagejate argumendid, mis käsitlevad asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust, tagasi lükata esiteks kui vastuvõetamatud ja teiseks kui põhjendamatud.
- 88 Eeltoodud põhjendustest tuleneb, et esimene tühistamisväide tuleb tagasi lükata.

Teine väide, mis põhineb algmääruse artiklit 2 rikkudes nulliga võrdsustamise kohaldamisel

Poolte argumendid

- 89 Oma teises tühistamisväites märgivad hagejad sisuliselt seda, et komisjon toimis vääralt, kui ta kasutas käesoleval juhul nulliga võrdsustamist.

90 Nad väidavad, et selle meetme tunnistas Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) apellatsioonikogu ebaseaduslikuks oma 1. märtsi 2001. aasta aruandes (WT/DS141/AB/R) (edaspidi „voodipesu” aruanne”), mille ta koostas juhtumis WTS/DS141 „Euroopa Ühendused — dumpinguvastane tollimaks puuvillase voodipesu impordile Indiast” (edaspidi „voodipesu” juhtum”).

91 Hagejate sõnul kehtib see ebaseaduslikuks tunnistamine mitte ainult „voodipesu” juhtumi konkreetses kontekstis (mudelitevahelise nulliga võrdsustamise kohaldamine esimese sümmeetrilise meetodi puhul) vaid ka käesoleval juhul (nulliga võrdsustamise kohaldamine igal üksikul võrdlemisel ja asümmeetrilise meetodi puhul). Hagejate sõnul ei võimalda 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikkel 2.4.2 ega ka algmääruse artikli 2 lõige 11 õigustada nulliga võrdsustamise kohaldamist sõltumata sellest, kas ekspordihinda käsitletakse kõikide võrreldavate tehingute kaalutud keskmisena või iga tehingu puhul üksikult. Hagejate arvates rikub üksikute tehingute hindade moonutamine asümmeetrilise meetodi kasutamisel „õiglase võrdlemise põhimõtet” ja seda isegi ilmsemalt kui „voodipesu” juhtumis, milles erinevate mudelite ekspordihindu käsitleti kui selliseid, mis annavad kaalutud keskmise.

92 Hagejad väidavad, et nulliga võrdsustamine ei ole ainus tehnika, mis võimaldab lahendada müügi suunamise olukorda. Nad olid soovitanud komisjonile alternatiivseid lahendusi asümmeetrilisele meetodile koos nulliga võrdsustamisega, et võtta arvesse väidetavat müügi suunamist. Nii olid nad soovitanud kasutada esimese ja teise sümmeetrilise meetodi või asümmeetrilise meetodi ja ühe sümmeetrilise meetodi kombineeritud kohaldamist. Nõukogu oli neid argumente siiski eiranud.

- 93 Nõukogu vastab, et „voodipesu” aruanne ei ole asjakohane, sest see viitab mudelitevahelisele nulliga võrdsustamise tehnikale, mida institutsioonid kasutasid varem esimese sümmeetrilise meetodi puhul ja ilma eelnevalt ekspordihindade struktuuris erinevuste olemasolu tuvastamata. See aruanne käsitleb erinevat olukorda kui käesolevas asjas, milles nulliga võrdsustamist kohaldati asümmeetrilise meetodi puhul igas üksikus võrdluses, kui oli tegemist erinevustega ekspordihindade struktuuris.
- 94 Nõukogu lisab, et asümmeetriline meetod omab esimese sümmeetrilise meetodiga võrreldes tähendust vaid siis, kui kohaldada nulliga võrdsustamist. Ilma selle tehnikata viiks see meetod matemaatiliselt sama tulemuseni kui esimene sümmeetriline meetod ega võimaldaks vältida seda, et eksport, mille puhul dumpingut ei kasutatud, ei varjaks eksporti, mille puhul dumpingut kasutati.
- 95 Vastupidiselt hagejate väitele märgib nõukogu, et käesolevas asjas ei võrdsustanud ta igal üksikul ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlemisel ekspordihinda normaalväärtusega, kui see hind nimetatud väärtuse ületas. Vastupidi, normaalväärtusega võrdlemine tehti iga üksiku eksporditehingu tegelikku hinda arvestades. Vaid ekspordihindade ja normaalväärtuse võrdluse tulemusel saadud dumpingumarginaal võrdsustati käesolevas asjas nulliga, täpsemalt selleks, et vältida, et see marginaal — juhul, kui see on negatiivne ja vastas seega dumpingut kasutamata tehtud eksporditehingule — ei võimaldaks varjata muus osas kasutatud dumpingu tegelikku ulatust. Nõukogu sõnul ei ole selles midagi meelevaldset ega ebaseaduslikku.
- 96 Mis puudutab hagejate ettepanekuid teiste võimalike meetodite osas, siis nõukogu tunnustab, et ta kaalus neid, kuid lükkas need tagasi tehingute suure arvu tõttu kõnealuses asjas. Peale selle ei näe algmäärus ette võimalust kahte dumpingumarginaalide arvutamise meetodit kombineerida.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 97 Kõigepealt tuleb kirjeldada nulliga võrdsustamise tehnikat. Nulliga võrdsustamine on toiming, mille käigus negatiivne dumpingumarginaal, mis on märk normaalväärtusest kõrgema hinnaga tehtud eksporditehingust, võrdsustatakse nulliga eesmärgiga vältida maskeerivat mõju, mis selle negatiivse dumpingumarginaali arvessevõtmisel oleks muus tuvastatud positiivsele dumpingumarginaalile. Nagu kohtujurist Jacobs märgib eespool punktis 35 viidatud ettepanekus kohtuotsusele Petrotub (punkt 16), et kuigi nulliga võrdsustamist ei ole 1994. aasta dumpinguvastases koodeksis ega algmääruses nimetatud, kasutavad seda tavaliselt impordiriigid ja tolliliidud, sh Euroopa Ühendus.
- 98 Mis puudutab „voodipesu” aruannet ja isegi ilma, et oleks vaja käsitleda küsimust, kas ühenduste kohus on seotud WTO-s loodud vaidluste lahendamise organi aruandes sisalduvate soovitude ja otsustega, siis leiab Esimese Astme Kohus, et hagejate argument, mille kohaselt selles aruandes toodud lahendus kehtib ka asümmeetrilise meetodi kasutamisel tehtud nulliga võrdsustamisele, on väär.
- 99 Selles aruandes põhjendab WTO apellatsioonikogu mudelitevahelise nulliga võrdsustamise ebaseaduslikuks tunnistamist esimese sümmeetrilise meetodi puhul 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 selle osa alusel, mis käsitleb esimest meetodit. Nii tuletas apellatsioonikogu „voodipesu” aruande punktis 55 meelde, et „[s]elle meetodi kohaselt on uurimist läbi viivad võimuorganid kohustatud võrdlema kõigi võrreldavate eksporditehingute kaalutud keskmise normaalväärtust nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega” ja rõhutas sõnaselgelt sõna „kõigi” [siin ja edaspidi on nimetatud aruannet tsiteeritud mitteametlikus tõlkes]. Selle sõna olemasolu tõttu leidiski apellatsioonikogu, et nulliga võrdsustamine, mis tema sõnul ei võimaldanud õigesti arvesse võtta kõigi eksporditehingute hindu, ei olnud esimest sümmeetrilist meetodit kasutades kohaldatav.

100 Esimese Astme Kohus märgib seoses asümmeetrilise meetodiga, et 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikkel 2.4.2 ei näe üldse ette kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemist kõigi ekspordi üksiktehingutega, vaid näeb ette, et selle normaalväärtuse võrdlemine „üksikute eksporditehingute hindadega on lubatud”. Apellatsioonikogu koostatud põhjendus esimese sümmeetrilise meetodi kohta ei ole seega asümmeetrilise meetodi suhtes kohaldatav. Vastupidi, see põhjendus, mille apellatsioonikogu rajas sõnale „kõigi”, seda sõna eriti rõhutades, soovib pigem *a contrario*, et asümmeetrilise meetodi puhul võiksid importiva riigi võimuorganid teha valiku eksporditehingutest, mida normaalväärtusega võrrelda.

101 Sama soovib ka kohtujurist Jacobs oma ettepanekus eespool punktis 35 viidatud kohtuotsusele Petrotub (punkt 11). Ka nõukogu kinnitab seda seisukohta oma kostja vastuses, kui ta märgib sisuliselt seda, et kui võtta arvesse 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 sõnastust seoses asümmeetrilise meetodiga, siis võivad ühenduse institutsioonid selle meetodi kasutamisel kaaluda kahte toimimisviisi: kas valida välja kaalutud keskmise normaalväärtusega võrreldavad ekspordi üksiktehingud ja seega jätta teatud eksporditehingud (mis on tehtud ilma dumpinguta) sellest võrdlusest välja, või võtta selles võrdluses arvesse kõik eksporditehingud, aga võrdsustada üksikud negatiivsed dumpingumarginaalid nulliga, vältimaks just seda, et need marginaalid maskeeriksid muus osas kasutatud dumpingut. Nõukogu tõdeb, et 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 ülevõtmisel ühenduse õigusesse valisid institutsioonid lõpuks selle teise viisi, mis on eksportijate jaoks vähem karm. Ta selgitab, et just selle soovi väljendamiseks, et mitte välja jätta teatud eksporditehinguid, näeb algmääruse artikli 2 lõike 11 teine lause seoses asümmeetrilise meetodiga ette, et kaalutud keskmise normaalväärtust võrreldakse „kõigi [...] ekspordi üksiktehingute hindadega”.

- 102 Esimese Astme Kohus leiab, et see nõukogu selgitus on õige. 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi ülevõtmisel ühenduse õigusesse kasutasid ühenduse institutsioonid nulliga võrdsustamist mitte ainult asümmeetrilise meetodi puhul vaid ka esimese sümmeetrilise meetodi puhul. Järelikult ei saanud sõna „kõigi” lisamine algmääruse artikli 2 lõike 11 teise lausesse — mis pealegi ei ole sugugi tingitud 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 teise lause sõnastusest — väljendada institutsioonide otsust nulliga võrdsustamist asümmeetrilise meetodi puhul enam mitte kasutada. Nagu nõukogu oma märkustes selgitas ja kohtuistungil kinnitas, sai see lisamine väljendada vaid ühenduse institutsioonide valikut asümmeetrilist meetodit kasutades tehtavas võrdluses teatud ekspordi üksiktehinguid mitte välja jätta.
- 103 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 sõnastus, tõlgendatuna „voodipesu” aruande valguses, ega ka algmääruse artikli 2 lõike 11 sõnastus ei keela asümmeetrilise meetodi kasutamisel nulliga võrdsustamist.
- 104 Lisaks märgib Esimese Astme Kohus, et WTO apellatsioonikogu täpsustas „voodipesu” aruande punktides 46, 47 ja 66, et tema uurimine ja aruanne käsitlevad küsimust, kas nulliga võrdsustamise meetod, „sellisena, nagu Euroopa Ühendused seda käesolevas vaidluses kõne all olevas dumpinguvastases uurimises kohaldasid”, on kooskõlas 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikliga 2.4.2. See on täiendav märk sellest, et WTO apellatsioonikogu ei tahtnud laiendada oma aruannet esimesest sümmeetrilisest meetodist kaugemale.
- 105 Mis puudutab WTO apellatsioonikogu poolt „voodipesu” aruande punkti 55 lõpus toodud märkust niisuguse võrdluse ebaõigluse kohta, milles ei võeta arvesse kõiki võrreldavaid eksporditehinguid, siis Esimese Astme Kohus leiab, et seda märkust ei saa, vaatamata selle näilisele üldisusele, tõlgendada nii, et sellega tunnistatakse ebaseaduslikuks nulliga võrdsustamine kõigis olukordades.

- 106 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vastupidiselt hagejate väitele käsitles „voodipesu” aruanne vaid mudelitevahelist nulliga võrdsustamist esimese sümmeetrilise meetodi puhul ja ei saa järeldada, et see oleks viidanud sellele tehnikale kasutamisele ka asümmeetrilise meetodi puhul.
- 107 Järelikult, kuigi mudelitevahelise nulliga võrdsustamise kasutamine esimese sümmeetrilise meetodi puhul, ja kui pealegi ei ole erinevusi ekspordihindade struktuuris, võis olla 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikliga 2.4.2 vastuolus ja ebaõiglane, nagu WTO apellatsioonikogu tões, siis seevastu ei ole selle normiga ega ka algmääruse artikli 2 lõikega 11 vastuolus ega sama määruse artikli 2 lõike 10 tähenduses ebaõiglane kasutada nulliga võrdsustamist asümmeetrilise meetodi puhul, kui kaks selle meetodi kohaldamise tingimust on täidetud.
- 108 Sellest järeldub, et hagejatel ei ole õigus, kui nad tuginevad „voodipesu” aruandele ja viitavad oma märkustes mudelitevahelisele nulliga võrdsustamisele esimese sümmeetrilise meetodi puhul, et kritiseerida seda, et nõukogu kohaldas vaidlustatud määruses nulliga võrdsustamist asümmeetrilise meetodi puhul.
- 109 Igal juhul, ja nagu nõukogu oma märkustes kirjutab, on nulliga võrdsustamine matemaatiliselt vajalik, et eristada tulemuste osas asümmeetrilist meetodit esimesest sümmeetrilisest meetodist. Ilma nulliga võrdsustamata viib asümmeetriline meetod tegelikult alati samale tulemusele kui esimene sümmeetriline meetod (vt selle kohta eespool punktis 35 viidatud kohtujurist Jacobi ettepanek kohtuotsusele Petrotub, punktid 8–15).

- 110 Peale selle, vastupidiselt hagejate väitele, ei ole selline nulliga võrdsustamine asümmeetrilise meetodi puhul, nagu käesolevas asjas kasutati, moonutanud ekspordi üksiktehingu hindu. Nõukogu võttis normaalväärtusega võrdlemisel arvesse iga eksporditehingu tema tegeliku väärtusega. Vaid juhtudel, mil selle üksikvõrdluse tulemusena selgus negatiivne dumpingumarginaal, võrdsustati see marginaal nulliga, vältimaks, et see ei varjaks muus osas tuvastatud dumpingut.
- 111 Mis puudutab hagejate argumenti, mille kohaselt nulliga võrdsustamine ei ole ainus tehnika müügi suunamise olukordade arvesse võtmiseks ja mille kohaselt nad soovitasid komisjonile teisi võimalikke lahendusi, mida eirati, nimelt sümmeetriliste meetodite kombineeritud kohaldamist või asümmeetrilise meetodi ja ühe sümmeetrilise meetodi kombineeritud kohaldamist, siis see tuleb tagasi lükata.
- 112 Ühelt poolt viitavad hagejad selle argumendiga alternatiivile, mille nad komisjonile esitasid. Nad ei väida, et institutsioonid tegid ilmse kaalutusvea, kui nad otsustasid nende alternatiivide asemel kohaldada pigem asümmeetrilist meetodit.
- 113 Teiselt poolt ei vasta algmääruse artikli 2 lõikes 11 nimetatud meetodite kombineeritud kohaldamise võimalus mingil juhul selle normiga loodud süsteemile. See artikkel näeb dumpingumarginaali arvutamiseks ette, et kohaldatakse ühte kolmest võimalikust meetodist, millest kaks — sümmeetrilised meetodid — on tavalised meetodid ja üks — asümmeetriline meetod — on erandlik meetod. Tingimus, mis seondub erinevuste olemasoluga ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele, ostjatele ja piirkondadele, on vaid asümmeetrilise meetodi kohaldamise üks tingimustest. Selle tingimuse kehtestamise eesmärk ei ole seega

sugugi institutsioonidele võimaluse andmine jaotada uurimisperiood osadeks vastavalt ajavahemikele, ostjatele ja piirkondadele, et saaks vastavalt ajavahemikele, ostjatele ja piirkondadele kohaldada kombineeritult ühte arvutusmeetodit koos teisega. Seega ei saanud institutsioonid mingil juhul kohaldada dumpingumarginaali arvutamise meetodeid kombineeritult.

114 Järelikult tuleb teine väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

115 Kuna mõlemad tühistamisväited on tagasi lükatud, tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

116 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt nõukogu nõudele välja hagejatelt.

117 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 esimesele lõigule kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud. Kuna komisjon astus menetlusse nõukogu toetuseks, kannab ta ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista nõukogu kohtukulud välja Ritek Corp.-lt ja Prodisc Technology Inc.-lt, kes ühtlasi kannab oma kohtukulud ise.**
- 3. Komisjon kannab ise oma kohtukulud.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 24. oktoobril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

M. Vilaras